

for så vidt angår anvendelse af de harmoniserede koder med henblik på at gøre det lettere at »læse« kørekortene.

3.2. Oprettelsen af et udvalg, som skal bistå og informere Kommissionen, er en afgørende forudsætning for, at der i forbindelse med direktivet kan sikres den nødvendige fleksibilitet med hensyn til den tilpasning mv. af referencer, der kan blive påkrævet som følge af den videnskabelige, tekniske og administrative udvikling.

3.3. Med Kommissionens forslag tages der endnu et skridt i retning af øget færdselssikkerhed. Forslaget fremmer den gensidige anerkendelse af kørekort og dermed den fri bevægelighed for personer i EU.

3.4. ØSU støtter helhjertet det foreslåede direktiv.

Bruxelles, den 24. april 1996.

Carlos FERRER

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Kommissionens forslag til Rådets henstilling om ligelig deltagelse af mænd og kvinder i beslutningstagningen«

(96/C 204/08)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 30. januar 1996 under henvisning til EF-traktatens artikel 198 at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Social-, Familie-, Uddannelses- og Kulturspørgsmål, som udpegede Bridin Twist til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 12. april 1996.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 335. plenarforsamling af 24.-25. april 1996, mødet den 24. april 1996, med 102 stemmer for, 3 imod og 9 hverken for eller imod, følgende udtalelse.

1. Indledning

ØSU hilser forslaget til Rådets henstilling velkommen under forbehold af nedenstående bemærkninger:

1.1. Skønt forslaget ikke lever op til berettigede forventninger med hensyn til ligelig deltagelse i beslutningstagningen, kan det formentlig medvirke til at fremme en integreret og omfattende strategi for lighed mellem kønnene, der kan sikre »mainstreaming« og paritet⁽¹⁾. Det kunne i denne forbindelse være rimeligt at henvise til Peking-handlingsprogrammet (vedtaget af 186 lande) og til udtalelserne fra topmøderne i Essen og Cannes om lige muligheder. Det bør også nævnes i Rådets henstilling, at ligelig deltagelse i beslutningstagningen bør indføres i den kommende EU-traktat.

1.2. Henstillingen efterlyser strategier og aktiviteter, der kan »fremme« snarere end garantere ligelig deltagelse i beslutningstagningen. ØSU opfordrer imidlertid medlemsstaterne til at opstille klare målsætninger, som følges op med specifikke foranstaltninger, til at gennemføre omfattende informationskampagner og til at arbejde nært sammen med organisationerne for at sikre konkrete fremskridt mod større lighed i beslutningstagningen. Opstillingen af målsætninger bør i det mindste støttes af tidsplaner og andre overvågnings- og evalueringsmekanismer. Der kunne i teksten med fordel lægges større vægt på positive aktioner.

1.3. Positive aktioner er særlig nødvendige på uddannelsesområdet. Kommissionens forslag er med rette kritisk over for manglende lighed i beslutningstagningen, som skyldes, at »undervisningen og erhvervsuddannelsen« formidler »stereotype billeder af mænds og kvinders roller«. Men det undlader i tilstrækkelig grad

---

⁽¹⁾ Se også KOM(96) 67 endelig udg. af 21. februar 1996.

at gribe om ondets rod, som er af kulturel art. Der skal en holdningsændring til. Der er brug for positive aktioner, som kan fremme adgangen til uddannelse, for objektiv erhvervsvejledning og for et bredere udvalg af job for piger og kvinder, hvis det skal lykkes kvinderne fuldt ud at komme til at spille deres rolle på det økonomiske, sociale, politiske og kulturelle felt, og hvis de skal opnå at blive integreret på arbejdsmarkedet på lige fod. Tilsvarende er det vigtigt, at drenge og mænd tilskyndes til at søge ind på de dele af arbejdsmarkedet, der traditionelt tilhører kvinderne.

1.4. Der er en sammenhæng mellem kvindernes rolle i beslutningstagningen og lige ansvarsfordeling mellem mænd og kvinder på alle områder i samfundet, men Kommissionens forslag understreger ikke i tilstrækkelig grad behovet for foranstaltninger, der kan tilskynde mændene til at påtage sig en mere rimelig del af ansvaret for familien. Der kunne være grund til at fremhæve den tanke om en ny »kontrakt mellem kønnene«⁽¹⁾, som tidligere er fremsat i OECD-sammenhæng og for nylig fik tilslutning fra kommissionsmedlem Flynn. ØSU opfordrer også til i henstillingen at indarbejde konkrete foranstaltninger vedrørende børnepasning såvel som andre initiativer, der kan gøre det lettere at forene erhvervsarbejde og familieliv⁽²⁾.

1.5. Det følger heraf, at henstillingen også må omtale »beskæftigelse«, arbejdsorganisation og arbejdstid. Man kommer ikke uden om at tage fat på arbejdsmarkedets opsplitning, ulige løn, karrierestruktur og forfremmelsesmuligheder samt kvindernes løsere tilknytning til arbejdsmarkedet, hvis den traditionelle mandskultur, der dominerer beslutningstagningen på arbejdsmarkedet, skal ændres.

(1) Les femmes et le changement structurel (Women and Structural Changes), Paris, OECD, 1991.

(2) Se f.eks. EFT nr. C 39 af 12. 2. 1996, s. 39, pkt. 2.3 »Målsætning 3: Mænds og kvinders mulighed for at kombinere arbejde, huslige pligter og familieliv«.

Bruxelles, den 24. april 1996.

Carlos FERRER

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

2. Særlige bemærkninger

2.1. Punkt 1 kunne med fordel nævne tanken om en ny »kontrakt mellem kønnene«. Der bør også henvises til beskæftigelsen og til behovet for at bekæmpe arbejdsmarkedets opsplitning samt fremme nye arbejdstidsordninger og andre foranstaltninger, der kan gøre det muligt at forene arbejde og familieliv.

2.2. Punkt 2 bør understrege behovet for bevidsthed om problemet i skoler og uddannelser; hermed sigtes ikke bare til »programmer« og »lærebøger«, men også, og især, til adgang og valgmuligheder.

2.3. Punkt 3 bør ikke fokusere på omfattende, passiv tilvejebringelse af statistik. Regeringerne i medlemsstaterne og Kommissionen bør i stedet belyse tendenserne i samfundet og forsøge at forklare, hvorledes og hvorfor det i visse tilfælde er lykkedes at opnå en tilfredsstillende repræsentation af kvinder på arbejdsmarkedet, herunder i overordnede stillinger, og i beslutningstagningen.

2.4. I punkt 4 bør det påpeges, at kvindernes underrepræsentation i politiske og andre repræsentative organer er en fundamental udfordring for demokratiet. Der er behov for klare målsætninger til afhjælpning af denne mangel ved demokratiet, med tilhørende tidsplaner og overvågnings- og evalueringsmekanismer.

2.5. Regeringerne i medlemsstaterne opfordres til, i samarbejde med de relevante arbejdsmarkeds- og ikke-statslige organisationer, at udpege flere kvinder til medlemmer af Det Økonomiske og Sociale Udvalg. Regeringerne bør ligeledes udpege flere kvinder til medlemmer af tilsvarende repræsentative EU-organer.

2.6. Det er ikke tilstrækkeligt, at der tre år efter resolutionens vedtagelse forelægges en enkelt rapport om dens gennemførelse. Der bør foregå en kontinuerlig evaluering på grundlag af regelmæssige rapporter.